

ಪಾರ್ವತಿ ದೇವರ ಗುಡ್ಡರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಹಾಗೂ ಪರಂಪರೆ ಮಹದೇವಸ್ವಾಮಿ¹

ಪೀಠಿಕೆ

ಯಾವುದೇ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನದೆ ಆದ ಪರಂಪರೆ ಇದೆ. ಮಾನವ ಸಂಘಜೀವಿ. ಆದಿಮಾನವ ಅರಣ್ಯವಾಸದ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಸಮುದಾಯದೊಟ್ಟಿಗೆ ಅಲೆದಾಟ, ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣೆ, ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಆಡುವ, ಹಾಡುವ, ಕುಣಿಯುವ ಹಾಗೂ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಬದುಕುವುದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡನು. ಕಾಲಗತಿಸಿದಂತೆ ಅವನ ಬದುಕಿನ ಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ಆಲೋಚನಾ ಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸತನಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ಅವನ ಚಟುವಟಿಕೆ ಚಿಂತನೆಗಳು, ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ, ಹಾಡು ಕಲಿಕೆ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಗುಣಗಳಿಂದ, ಇನ್ನಿತರ ಜೀವಿಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಬದುಕಲಾರಂಭಿಸಿದ. ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಒಂದು ಶಿಸ್ತುಬದ್ಧ ನಿಯಮಗಳಡಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಲವಾರು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಮೊತ್ತವೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿ.

ಇದನ್ನು ಆಯಾಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.¹ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೆಂಬುದು ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ನಂಬಿಕೆ, ಆಚರಣೆ, ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನ, ಜಾತ್ರೆ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಬದುಕು ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾದರೂ ಕಾಲ ದೇಶ, ಸ್ಥಳ ಹಾಗೂ ವಾಯುಗುಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವನ ಬದುಕಿನ ಕ್ರಮಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗುತ್ತ ಬೆಳೆದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಭಿನ್ನತೆಯಿಂದ ಮಾನವನ ಬದುಕು ವಿಭಿನ್ನವೂ ವಿಶಿಷ್ಟವೂ ಆಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಭಾಷೆ, ಆಚಾರ, ನಂಬಿಕೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನ, ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ, ವೇಷ ಭೂಷಣ ಇನ್ನಿತರ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪಾರ್ವತಿ ಗುಡ್ಡರಲ್ಲಿಯೂ ಇನ್ನಿತರ ಗುಡ್ಡರಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬಹುದು.²

ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಿರುಮಕೂಡಲು ನರಸೀಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ತಲಕಾಡು ಒಂದು ಶೈವ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯರ ಸನ್ನಿಧಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನು 'ಗಿರಿಜಾಮಲ್ಲಯ್ಯನ ನೆಲೆ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯರ ಅಥವಾ ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಗುಡ್ಡರು ಇಲ್ಲಿಯ ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೆ. ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಗೊರವರು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಪಾರ್ವತಿ ಗುಡ್ಡರು ಎಂದೂ ಕರೆಯುವ ವಾಡಿಕೆ ಇದೆ.

ಮೊದಲಿಗೆ ಪಾರ್ವತಿ ಗುಡ್ಡರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಣಿ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕಂಠ, ತಲೆ, ಭುಜ ಹಾಗೂ ಬಲಗೈ ತೋಳಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಸುತ್ತ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೆಲವರು

¹ ಸಂಶೋಧಕರು, ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಘ, ಮಾನಸಗಂಗೋತ್ರಿ, ಮೈಸೂರು.

ಸರವನ್ನು, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಮೂರು ಅಥವಾ ಐದು ಮಣಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇವರು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ.

ಮುಡುಕುತೊರೆ ಬೆಟ್ಟದ ಕೆಳಗೆ ಬೆಟ್ಟಹಳ್ಳಿ ಮಾರಮ್ಮ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆಯ ದೇವಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ತಾಯೂರು ಮಠ ಉರಿಗದ್ದುಗೆಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಈ ಗದ್ದುಗೆ ಮೇಲೆ ಜೋಳದ ಕಾಳು ಹಾಕಿದರೆ ಅರಳಾಗುವುದೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಗುಡ್ಡರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡುವುದು ಈ ಮಠದಲ್ಲಿಯೇ. ಕಂಸಾಳೆ ಮಹಾ ದೇವಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮತ್ತು ಪಾರ್ವತಿಯ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿವ ಮುಡುಕುತೊರೆಗೆ ಬಂದ ಮಾರ್ಗ ಹೀಗಿದೆ. ಕೈಲಾಸ-ಶ್ರೀಶೈಲ, ಹಿರೇಮೈಲಾರ-ಮುಡುಕುತೊರೆ ಶಿವನನ್ನು ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರ, ಹಿರೇ ಮೈಲಾರದಲ್ಲಿ ಮೈಲಾರಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮೈಲಾರಲಿಂಗನ ಭಕ್ತರು ಗೊರವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.³

ಪ್ರಸುತ ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಭಕ್ತರು ಗುಡ್ಡರಾಗಿ ಗೊರವರ ವೇಷ ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ಇವರಲ್ಲಿಯೂ ಕುರುಬಗೌಡರು ಮಾತ್ರ ಬಸವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಕುತ್ತಾ ಕೆಲವರು ಗೊರವರ ವೇಷ ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇತರೆ ತಳವರ್ಗದ ಗುಡ್ಡರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರಂತೆಯೇ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗೊರವರು ಉತ್ತರಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣಕರ್ನಾಟಕದ ಎರಡೂ ಕಡೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತರಕರ್ನಾಟಕದ ಗೊರವರು ಮೈಲಾರಲಿಂಗನಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ದಕ್ಷಿಣದ ಮೈಸೂರು, ಮಂಡ್ಯ, ಚಾಮರಾಜನಗರ ಭಾಗದ ಗೊರವರು ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಗೊರವರು ಎರಡೂ ದೇವರಿಗೂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇದೆ. ತಮ್ಮ ದೇವರ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆ, ಜಾತ್ರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವರು ಮಾಡುವ ನರ್ತನವೇ ಗೊರವರ ಕುಣಿತವಾಗಿದೆ. ಮೈಲಾರಲಿಂಗನನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡುವ ಗೀತೆ ಕಥೆಯೇ ಗೊರವರ ಮೇಳವೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ.⁴

ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವವರು ಮತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆಯುವ ಗುಡ್ಡರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಸಹಿತ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸ್ಥಳೀಯ ಮಠದ ಗುಡ್ಡರು ಅಥವಾ ಪುರೋಹಿತರ ಕೈಯಿಂದ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಸಮೀಪದ ಪುಣ್ಯನದಿಗಳ ಸಮೀಪ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮುಡಿ ತೆಗೆಸಿ, ನದಿ ಸಮೀಪ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ದೀಕ್ಷಾ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಸಿ, ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ತಾಂಬೂಲ ಧನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸಿದ್ಧವಿದ್ದವರು ರುದ್ರಹೋಮ ಅಥವಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಂತ್ರ ಜಪ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಾಡಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಪಂಡಿತರುಗಳಿಗೆ ದಾನ ಕೊಟ್ಟು, ನಂತರ ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಹಿರಿಯರ ದೇವರ ಗುರುಗಳ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ದೀಕ್ಷಾ ಮಂತ್ರ ಉಪದೇಶ ಪಡೆದು ದೀಕ್ಷೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನಂತರವೂ ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪರಮೇಶ್ವರ, ಪಾರ್ವತಿ, ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಕುಲದೇವರ ಪ್ರತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಗುಡ್ಡರ ಗಣಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಗುರು ಗುಡ್ಡರಿಗೆ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸಾಧನೆ ಸಿದ್ಧಿ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಎಲ್ಲವೂ ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ.⁵

ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗೊರವರು ಕಂಬಳಿಯ ಗೋಣಿ ನಿಲುವಂಗಿ, ತಲೆ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿಯ ಅಥವಾ ಕೆಂಪು ಖಾದಿಯ ರುಮಾಲು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕರಡಿ ಕೂದಲಿನ ಜಂಗು, ಎದೆಭಾಗದಲ್ಲಿ ಭಂಡಾರ ಇಡುವ ಹುಲಿ ಚರ್ಮದ ಚೀಲ, ಕವಡೆ ಸರ, ಕಾಲಲ್ಲಿ ಗೆಜ್ಜೆ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸರ ಕೆಲವರು ಕೆಂಪು ಪಂಚೆಯ ಕಚ್ಚೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇವರ ಕಲಾ ಮೇಳದ ತಂಡದಲ್ಲಿ ನಂದಿಕಂಬ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿದ ಬಸವ ಇರುತ್ತದೆ. ಮದುವೆ, ಜಾತ್ರೆ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಾಗ ಬಸವನನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಪೀತಾಂಬರಗಳಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಿ, ಗೆಜ್ಜೆ ಸರ, ಜಂಗುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂದಿ ಕಂಬವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕುಣಿಯಲು ದಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಹೆಗಲಿಗೆ ಸಮಭಾರ ಸಿಗುವಂತೆ ನೇತು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಟ್ಟಿಯಾಕಾರದ ಚೀಲವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪಾರ್ವತಿಯವರ ರಥವು ಚಿತ್ತಾರ್ಕರ್ಷಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಜಾತ್ರೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮೊದಲೇ ಆರಂಭವಾಗುವ ಈ ಜಾತ್ರೆಯೂ ದನಗಳ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದು, ಜಾತ್ರೆಯ ಕೊನೆಯ ದಿನ ನಡೆಯುವ ಬಸವಗಳ ಓಟದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಮಾಲೆ ಧರಿಸಿದ ಬಸವನ ಮೇಲೆ ಪಾರ್ವತಿ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಸುತ್ತಲಿನ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿ, ನಂತರ ದೇವಿಗೆ ಮಡಿಲಕ್ಕೆ ತುಂಬಿ ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರಗುಡ್ಡರು ಶ್ರೀಶೈಲ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ದೇವಿಯನ್ನು ಭಕ್ತರ ಸುತ್ತಲಿನ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಮೆರೆಸಿ ಗುಡಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.⁶

ಪಾರ್ವತಿ ಗುಡ್ಡರು ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಐದು ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲ ತಾಲೂಕಿನ ಸಿದ್ದಯ್ಯನಪುರ, ಹನೂರು ತಾಲೂಕಿನ ಮಂಗಲ, ಯಳಂದೂರು ತಾಲೂಕಿನ ಮಾಂಬಳ್ಳಿ, ಕೆಸ್ತೂರು, ಯಳಂದೂರು, ಚಾಮರಾಜನಗರ ತಾಲೂಕಿನ ರಾಮಸಮುದ್ರ, ಗೂಳಿಪುರ, ಮಸಣಪುರ, ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ ತಾಲೂಕಿನ ತೆರಕಣಾಂಬಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿ ಗುಡ್ಡರು ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ.

ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಪಾರ್ವತಿ ದೇವರ ಗುಡ್ಡರು ಗೊರವನ ವೇಷ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ತಲೆಯನ್ನು ಮುಡಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಳಿಯ ನಿಲುವಂಗಿ, ಕೆಂಪು ರುಮಾಲು, ಜಾಗಟೆ, ನಾಲ್ಕು ಪಾದದ ಜೋಳಿಗೆ ಧರಿಸಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಡುಕುತೊರೆ ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಪರ ಎಂದು ಭಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಪಾರ್ವತಿ ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ವೇಳೆ ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾರೆ.⁷

ಕುರುಬ ಜನಾಂಗದವರು ಮಾತ್ರ ಗೊರವರ ವೇಷ ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗೊರವ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಗುರುವಿನ ಅಪಭ್ರಂಶ ರೂಪವಾಗಿರಬಹುದು. ಈ ಗೊರವರನ್ನು ಗ್ರಾಮೀಣರು ಗಡಬಡ್ಡಯ್ಯ, ಗೂಗ್ಗಯ್ಯ, ಜೊಗ್ಗಪಡ ಬಡ್ಡೋರು ಇನ್ನೂ ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯುವ ವಾಡಿಕೆ ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಪಾರ್ವತಿ ಗೊರವರು ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಒಲಿಸಿ ತಂದ ಕಥೆ, ಗಂಗೆ-ಗೌರಿಯ ಜಗಳ ಅಥವಾ ಸೂತಕ ಪ್ರಸಂಗ, ಪಾರ್ವತಿ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಹೀಗೆ ಮೂರು ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ

ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನನ್ನು ಕುರಿತ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಗೊರವರು ತಮ್ಮ ದೈವಗಳ ಜಾತ್ರೆ ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರದೊಡನೆ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇಂದಿಗೂ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಗೊರವರು ಕಲಾ ತಂಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಮೂಲಕ ಕಲೆಯನ್ನು ಗೊರವರ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.⁸

ಉಪಸಂಹಾರ

ಪಾರ್ವತಿ ಗುಡ್ಡರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕಲಾ ಮೇಳದ ತಂಡದ ಜೊತೆ ಬೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮೇಳಗಳು ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಕಂಡುಬಂದರೂ ಇದೊಂದು ವೃತ್ತಿ ಕಲೆಯೂ ಹೌದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡರು ಕೊರಳಿಗೆ ಕವಡೆ ಸರ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸರ, ಕೈಗೆ ಢಮರುಗ, ತಲೆಮೇಲೆ ಕರಡಿ ಜಂಗು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಭುಜದಲ್ಲಿ ಚೋಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ನಾಗಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದು, ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಇಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಳಲು ಧರಿಸಿ ಪಾರ್ವತಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಗೊರವ ಗುಡ್ಡನೆಂದು ಘೋಷಿಸುವುದು ರೂಡಿ.

ಕೊನೆಟಿಪ್ಪಣಿ

- ¹ ಮಹದೇವ ಶಂಕನಪುರ. (2008). ನಾಲಿಗೆ ಮೇಲಿನ ಚರಿತ್ರೆ. ರಚನಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು. ಪು.ಸಂ.18- 19
- ² ಸೋಮಶೇಖರ ಬಿಸಲ್ವಾಡಿ, ಚಾಮರಾಜನಗರ, ಇವರಿಂದ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ.
- ³ ಬಾನುಮತಿ ವೈ.ಸಿ. ಜಾನಪದ ಭಿತ್ತಿ ಸಂವಹನ, ಶ್ರೀರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಪಬ್ಲಿಷರ್, ಶಿವರಾಂಪೇಟೆ, ಮೈಸೂರು, ಪು.ಸಂ.112-113.
- ⁴ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಗೂಳಿಪುರ, ಚಾಮರಾಜನಗರ ತಾಲೂಕು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆ ಇವರಿಂದ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ
- ⁵ ರಂಗಯ್ಯ ಯರಿಯೂರು, ಯಳಂದೂರು ತಾ., ಇವರಿಂದ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ.
- ⁶ ರಾಮಕುಮಾರ್ ಸಿ.ಎಲ್. (2005). ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹಾಗೂ ಮಹತ್ವ. ಸಪ್ತಗಿರಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಪು.ಸಂ.14.
- ⁷ ನಿಂಗರಾಜು ಚಂಗಚಹಳ್ಳಿ (ಪಾರ್ವತಿ ಗುಡ್ಡರು) ಇವರಿಂದ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ.
- ⁸ ನಾಗಮಲ್ಲಪ್ಪ ಎ.ಎಂ. (ಸಂ) (2011). ಕಂಡಾಯ, ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲಾ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ, ಜಿಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಚಾಮರಾಜನಗರ. ಪು.ಸಂ.93.